

Förslag till konvention angående reglering av arbetstiden för affärs- och kontorsanställda.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 10 juni 1930 till sitt fjortonde sammanträde,

samt beslutit antaga vissa förslag angående reglering av arbetstiden för affärs- och kontorsanställda, en fråga, vilken innefattas i den andra punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

antager denna, den tjugufjörde dagen i juni år ettusenniohundra och trettio efterföljande förslag till konvention att ratificeras av internationella arbetsorganisationens medlemmar jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

§ 1.

1) Denna konvention äger tillämpning å personalen i följande företag, vare sig de äro offentliga eller enskilda:

a) handelsföretag, därunder inbegripna post-, telegraf- och telefonväsen samt de grenar av andra företag, vilka avse handelsverksamhet;

b) företag och förvaltningar, inom vilka personalen huvudsakligen sysselsättes med kontorsarbete;

c) företag av på en gång handels- och industriell karaktär, såvida de icke äro att anse såsom industriella företag.

I varje land skall vederbörande myndighet fastställa gränsen mellan handelsföretag och företag, i vilka personalen huvudsakligen sysselsättes med kontorsarbete, å ena sidan, samt industriella företag och jordbruksföretag, å andra sidan.

2) Konventionen äger icke tillämpning å personalen i följande företag:

a) företag för behandling eller vård av sjuka, svaga, nödlidande eller sinnessjuka;

b) hotell, restauranger, pensionat, klubbar, kaféer och andra företag, där förtäring tillhandahålles;

c) teatrar och förlusteställen.

Dock skall konventionen äga tillämpning å personalen i sådana avdelningar av de i a), b) och c) uppräknade företag, vilka, om de vore självständiga, skulle inbegripas bland de företag, å vilka konventionen äger tillämpning.

3) Vederbörande myndighet i varje land äger från konventionens tillämpning undantaga:

a) företag, i vilka endast medlemmar av arbetsgivarens familj äro sysselsatta;

b) offentliga förvaltningar, där den anställda personalen fungerar såsom organ för statsmakten;

c) personer i ledande ställning eller som bekläda förtroendeposter;

d) resande och representanter, i den mån de utföra sitt arbete utanför företaget.

§ 2.

I denna konvention avses med »arbetstid» den tid, under vilken perso-

nalen står under vilka

Arbetstidning, må icke med förbehåll

Den i § 1 betstiden icke

1) I fall lokal natur ser, som dra eller vattenningar) må, arbetstiden

a) återtag om året och

b) ökning

c) den de

2) Vedert och tidpunk förlorade ar

I undant gör det om fattningar, r betstiden öv arbetstiden, stiga 48 tim timmar.

Av offent

1) de stia

a) vissa

sin natur, av lokaler c

b) katego

redande ell

den för före

c) butiker

storlek elle

i §§ 3 och

2) de till

a) då oly

majeure ell

eller redsk

varlig rubbr

b) till fö

vikande av

nalen står till arbetsgivarens förfogande; i densamma inbegripas ej raster, under vilka personalen icke står till arbetsgivarens förfogande.

§ 3.

Arbetstiden för den personal, å vilken denna konvention äger tillämpning, må icke överstiga 48 timmar i veckan eller åtta timmar om dagen, med förbehåll dock för de undantag, varom stadgas i det följande.

§ 4.

Den i § 3 angivna veckoarbetstiden kan fördelas så, att den dagliga arbetstiden icke överstiger tio timmar.

§ 5.

1) I fall av allmänt inställande av arbetet på grund av a) högtider av lokal natur eller b) olyckshändelser eller fall av force majeure (olyckshändelser, som drabba driftsinrättningarna, avbrott i tillförseln av kraft, ljus, värme eller vatten, händelser, som förorsaka allvarliga materiella skador å anläggningar) må, för återtagande av de förlorade arbetstimmar, den dagliga arbetstiden utsträckas på följande villkor:

a) återtagande av förlorad arbetstid må icke medgivas för mer än 30 dagar om året och skall äga rum inom skälig tid;

b) ökningen av den dagliga arbetstiden må icke överstiga en timme;

c) den dagliga arbetstiden må icke överstiga tio timmar.

2) Vederbörande myndighet skall underrättas om arten av, orsaken till och tidpunkten för det allmänna inställandet av arbetet ävensom om antalet förlorade arbetstimmar och de tillfälliga ändringarna i arbetstidsplanen.

§ 6.

I undantagsfall, då de förhållanden, under vilka arbetet måste utföras, gör det omöjligt att tillämpa bestämmelserna i §§ 3 och 4, må genom författningar, utfärdade av offentlig myndighet, medgivas en fördelning av arbetstiden över en längre tidrymd än en vecka; dock må den genomsnittliga arbetstiden, beräknad med hänsyn till det avsedda antalet veckor, icke överstiga 48 timmar i veckan eller arbetstiden under någon dag överstiga tio timmar.

§ 7.

Av offentlig myndighet utfärdade författningar skola angiva:

1) de ständiga undantag, som kunna beviljas beträffande

a) vissa kategorier av personer, vilkas arbete är intermittert till själva sin natur, såsom portvakter och personal för övervakande eller underhåll av lokaler och lager;

b) kategorier av personer, som äro direkt sysselsatta med sådana förberedande eller avslutande arbeten, vilka nödvändigtvis måste utföras utom den för företagets övriga personal fastställda arbetstiden;

c) butiker och andra företag, där arbetets beskaffenhet, befolkningens storlek eller antalet sysselsatta personer gör det omöjligt att tillämpa den i §§ 3 och 4 fastställda arbetstiden.

2) de tillfälliga undantag, som kunna beviljas i följande fall:

a) då olyckshändelse inträffat eller hotar att inträffa samt i fall av force majeure eller då brådskande arbete behöver utföras i avseende å maskiner eller redskap, dock blott i den mån så är nödvändigt för att undvika allvarlig rubbning av företagets normala drift;

b) till förebyggande av att förstörbara ämnen gå förlorade eller till undvikande av att arbetets tekniska resultat äventyras;

c) för att möjliggöra utförande av särskilda arbeten, såsom upprättande av inventarieförteckning och balansräkning, ultimoregleringar, uppgörande och avslutande av konton;

d) för att möjliggöra för företagen att möta osedvanlig ökning av arbetet, förorsakad av särskilda omständigheter, för såvitt icke arbetsgivaren i vanliga fall kan väntas tillgripa andra åtgärder.

3) Utom vad beträffar mom. 2) a) skola de enligt denna paragraf utfärdade författningarna ange den förlängning av arbetstiden, som må kunna medgivas för dag samt, vad beträffar tillfälliga undantag, för år.

4) Lönen för övertid, som medgives enligt mom. 2) b), c) och d), skall utgå med minst 25 % tillägg till den normala lönen.

§ 8.

De i §§ 6 och 7 åsyftade författningarna skola utarbetas efter samråd med vederbörande arbetar- och arbetsgivarorganisationer samt med särskild hänsyn tagen till de kollektivavtal, som kunna vara gällande mellan dessa organisationer.

§ 9.

Bestämmelserna i denna konvention må i varje land av dess regering försättas ur kraft i händelse av krig eller annan händelse, som medför fara för landets säkerhet.

§ 10.

Ingen bestämmelse i denna konvention skall verka rubbning av sedvänja eller överenskommelse, enligt vilken arbetstiden är kortare eller lönen högre än som föreskrives i denna konvention.

Varje begränsning, som ålägges genom denna konvention, skall gälla utöver och icke rubba de begränsningar, som kunna ha ålagts genom lag, förordning eller annan författning, vilken fastställer kortare arbetstid eller högre lön än som föreskrives i denna konvention.

§ 11.

För en effektiv tillämpning av bestämmelserna i denna konvention:

1) skola lämpliga åtgärder vidtagas för att trygga en tillfredsställande inspektion;

2) skall varje arbetsgivare:

a) genom anslag på väl synlig plats i arbetslokalen eller på annat lämpligt ställe eller ock på annat av vederbörande myndighet godkänt sätt bekantgöra tiderna för arbetets början och slut eller, där skiftarbete förekommer, tiderna för varje skifts början och slut;

b) på samma sätt bekantgöra de åt personalen beviljade rasterna, vilka enligt § 2 icke inräknas i arbetstiden;

c) på sätt av vederbörande myndighet föreskrives föra anteckning över alla förlängningar av arbetstiden, som ägt rum enligt § 7 mom. 2), ävensom över beloppet av den härför erlagda betalningen.

3) Som lagöverträdelse skall anses att sysselsätta någon utöver den arbetstid, som fastställts enligt mom. 2) a), eller under de tider, som fastställts enligt mom. 2) b).

§ 12.

Varje medlem, som ratificerar denna konvention, skall vidtaga nödiga åtgärder i form av straffpåföljder till tryggande av konventionens tillämpning.

§ 13.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola, i enlighet med bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar

av de övriga
och av ho

Denna
nationella
tariatet.

Den tr
blivit inre

Därefter
från den

Så snar
organisatio
generalsek
arbetsorga
av ratifika
nisationer

Varje
flutit från
samma ge
rare för D
det den i

Varje
efter utgå
av den i
en ny per
graf föres
årsperiod.

Vid utg
ikraftträd
konferens
under öv
dess revie

I fall l
helt eller
av den ny
av föreva
tidsfrist.

Från d
konventio
Föreva
håll för
nya konv

De fra
vitsord.

av de övriga fredsfördragen, delgivas nationernas förbunds generalsekreterare och av honom inregistreras.

§ 14.

Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer inregistrerats hos sekretariatet.

Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemmars ratifikationer blivit inregistrerade av generalsekreteraren.

Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader från den dag, då dess ratifikation inregistrerats.

§ 15.

Så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats hos sekretariatet, skall nationernas förbunds generalsekreterare därom notificera alla medlemmarna av internationella arbetsorganisationen. Han skall likaledes notificera dem inregistreringen av ratifikationer, som senare delgivits honom av andra medlemmar av organisationen.

§ 16.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare för inregistrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den inregistrerats hos sekretariatet.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående stycke nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna paragraf stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av fem år och kan därefter, med inkttagande av de i denna paragraf föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje femårsperiod.

§ 17.

Vid utgången av varje tidrymd av tio år, räknat från denna konventions ikraftträdande, skall internationella arbetsbyråns styrelse förelägga generalkonferensen en redogörelse för tillämpningen av denna konvention och taga under övervägande, huruvida det finnes anledning att uppföra frågan om dess revision helt eller delvis på konferensens dagordning.

§ 18.

I fall konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision helt eller delvis av förevarande konvention, skall en medlems ratifikation av den nya konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, medföra uppsägning av förevarande konvention oberoende av vad i § 16 här ovan stadgas om tidsfrist.

Från den dag, då den nya konventionen träder i kraft, skall förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificera den nya konventionen.

§ 19.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

**Rekommendation angående reglering av arbetstiden i hotell,
restauranger och liknande företag.**

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 10 juni 1930 till sitt fjortonde sammanträde,

samt beslutit antaga vissa förslag angående reglering av arbetstiden i hotell, restauranger och liknande företag, en fråga, vilken innefattas i den andra punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna, den tjuguoåttonde dagen i juni år ettuseniohundra och trettio efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

Konferensen,

som antagit ett förslag till konvention angående reglering av arbetstiden för affärs- och kontorsanställda

och som önskar framdeles utsträcka tillämpningen av reglerna i nämnda förslag till så många slag av företag som möjligt, däribland hotell, restauranger och liknande företag,

hemställer:

1) att de medlemmar, vilka sakna lagstadgad reglering av arbetstiden för personalen i hotell, restauranger, pensionat, klubbar, kaféer och andra företag, som uteslutande eller huvudsakligen ha till uppgift att tillhandahålla sina kunder bostad eller mat och dryck, måtte företaga en särskild undersökning rörande de förhållanden, som råda inom nämnda företag, varvid hänsyn bör tagas till reglerna i förut omförmälda konventionsförslag;

2) att de medlemmar vilka redan äga lagstadgad reglering av arbetstiden för personalen uti ifrågavarande företag, måtte företaga en särskild undersökning rörande tillämpningen av denna reglering, varvid hänsyn bör tagas till reglerna i nämnda konventionsförslag;

3) att i båda fallen medlemmarna måtte inom en tid av fyra år, räknat från antagandet av denna rekommendation, och enligt en av internationella arbetsbyråns styrelse godkänd enhetlig plan meddela arbetsbyrån utförliga upplysningar rörande resultatet av sina undersökningar i syfte att bereda arbetsbyrån tillfälle att utarbete en särskild rapport, på grundval av vilken man skulle kunna överväga lämpligheten av att, för antagande av ett konventionsförslag i ämnet, på dagordningen för ett kommande konferenssammanträde uppföra frågan om arbetstiden för personal, anställd uti ifrågavarande företag.

**Rekommendation angående reglering av arbetstiden vid teatrar och
andra förlustelseställen.**

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 10 juni 1930 till sitt fjortonde sammanträde,

samt l
vid teatrar
andra pu
ävensom
dation,

antager denna
efterföljande r
tionens medle
förverkligande
stämmelserna
de övriga fred

Konferense
som antagit
för affärs- och
och som ö

förslag till sä
nöjesföretag,
hemställer:

1) att de m
personalen vid
sig inom- eller
de förhålland
till reglerna i

2) att de m
för personale
sökning röran
till reglerna i

3) att i bå
från antagand
arbetsbyråns
upplysningar
arbetsbyrån ti

skulle kunna
förslag i ämr
uppföra fråga
tag.

**Rekommendation
handling**

Generalkonferens
organisation,

vilken

Genève och

träde,

samt l

i företag

sinnesrub

ordningar

ävensom

dation,

antager denna

efterföljande

Bihang till r

samt beslutit antaga vissa förslag angående reglering av arbetstiden vid teatrar och andra förlustelseställen, en fråga, vilken innefattas i den andra punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna, den tjugufjörde dagen i juni år ettusenniohundra och trettio efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

Konferensen,

som antagit ett förslag till konvention angående reglering av arbetstiden för affärs- och kontorsanställda

och som önskar framdeles utsträcka tillämpningen av reglerna i nämnda förslag till så många slag av företag som möjligt, däribland teatrar och andra nöjesföretag,

hemställer:

1) att de medlemmar, vilka sakna lagstadgad reglering av arbetstiden för personalen vid teatrar, varietéer, biografier och andra förlustelseställen, vare sig inom eller utomhus, måtte företaga en särskild undersökning rörande de förhållanden, som råda inom nämnda företag, varvid hänsyn bör tagas till reglerna i förut omförmälda konventionsförslag;

2) att de medlemmar, vilka redan äga lagstadgad reglering av arbetstiden för personalen uti ifrågavarande företag, måtte företaga en särskild undersökning rörande tillämpningen av denna reglering, varvid hänsyn bör tagas till reglerna i nämnda konventionsförslag;

3) att i båda fallen medlemmarna måtte inom en tid av fyra år, räknat från antagandet av denna rekommendation, och enligt en av internationella arbetsbyråns styrelse godkänd enhetlig plan meddela arbetsbyrån utförliga upplysningar rörande resultatet av sina undersökningar i syfte att bereda arbetsbyrån tillfälle att utarbeta en särskild rapport, på grundval av vilken man skulle kunna överväga lämpligheten av att, för antagande av ett konventionsförslag i ämnet, på dagordningen för ett kommande konferenssammanträde uppföra frågan om arbetstiden för personal, anställd uti ifrågavarande företag.

Rekommendation angående reglering av arbetstiden i företag för behandling eller vård av sjuka, svaga, nödlidande eller sinnessjuka.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 10 juni 1930 till sitt fjortonde sammanträde,

samt beslutit antaga vissa förslag angående reglering av arbetstiden i företag för behandling eller vård av sjuka, svaga, nödlidande eller sinnessjuka, en fråga, vilken innefattas i den andra punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna, den tjugufjörde dagen i juni år ettusenniohundra och trettio efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisa-

tionens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

Konferensen,

som antagit ett förslag till konvention angående reglering av arbetstiden för affärs- och kontorsanställda

och som önskar utsträcka en dylik reglering till så många slag av företag som möjligt, däribland företag för behandling eller vård av sjuka, svaga, nödlidande eller sinnessjuka,

hemställer:

1) att de medlemmar, vilka ännu sakna lagstadgad reglering av arbetstiden för personalen i företag för behandling eller vård av sjuka, svaga, nödlidande eller sinnessjuka måtte företaga en särskild undersökning rörande de förhållanden, som råda inom nämnda företag, varvid hänsyn bör tagas till reglerna i förut omnämnda konventionsförslag;

2) att de medlemmar, vilka redan äga lagstadgad reglering av arbetstiden för personalen uti ifrågavarande företag, måtte företaga en särskild undersökning rörande tillämpningen av denna reglering, varvid hänsyn bör tagas till reglerna i nämnda konventionsförslag;

3) att i båda fallen medlemmarna måtte inom en tid av fyra år, räknat från antagandet av denna rekommendation, och enligt en av internationella arbetsbyråns styrelse godkänd enhetlig plan meddela arbetsbyrån utförliga upplysningar rörande resultatet av sina undersökningar i syfte att bereda arbetsbyrån tillfälle att utarbete en särskild rapport, på grundval av vilken man skulle kunna överväga lämpligheten av att, för antagande av ett konventionsförslag i ämnet, på dagordningen för ett kommande konferenssammanträde uppföra frågan om arbetstiden för personal, anställd uti ifrågavarande företag.